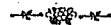

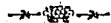
امور تحریر بہ ایچون فؤاد بکہ
وامور اداره ایچون آرتین افندی بہ
مراجعت اولنور.

مسلمکمزہ موافق آثار قبول اولنور.
درج اولنمایان اوراق اعادہ اولنماز.

معاونت

ادارہ خانہ سی باب عالی جادہ سندہ
۵۲ نومرو لی « شرکت مرتبہ »
مطبعہ سیدر.

استانبول ایچون سنہ لکی مطبعہ دن
آلنق شرطیلہ ۴۰ طشرہ لره پوستہ
اجرتیلہ برابر ۶۰ غروشدر.

نسخہ سی ۱ غروش

پنجشنبه کونامری نشر اولنور ادبی، فنی و صناعی غزیرہ در

نسخہ سی ۱ غروش

﴿ نظيره ﴾

کوزلسک

کوزلسک قلب زارك شوق اميد وصالندن؛
کوزلسک طفل عشق حسنه جعلي انفعالنندن!
کوزلسک، مهر عصمت اقتباس نور ايدر سندن؛
کوزلسک ماهتابك لون صفوت اشتالنندن.
تبسمار صاچان بر طفل شیریندن کوزلسک سن،
کوزلسک بر يتيمك مادريله حسبالندن!
اونو تمام اغبرارك حشره سورسه بن سنی ای یار!
کوزلسک کوکلك حسنکله هر دم اشتالنندن.

کوزلسک راز عشقی یارینه ايلك عرض ایدن ماهک
پریشان سوزلرندن، روينك محجوب حالندن.

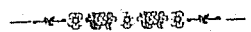
ملالك پك کوزلدر، طور محزونکله سن، هیهات!
کوزلسک محتضر بر شاعرک اک صوک خیالنندن!

کوزلسک، پنه بر تول ستر ایدنجه سینئه صافک،
کوزل بر ابره کیرمش آفتابك رنگ آلدن.

وجودك جامه دن تجرید ایدوب دریاه کیردکجه،
کوزلسک نوردن بر جویبارك انشالندن.

سحر لردن، شفق لردن، چیچک لردن کوزلسک سن؛
کوزلسک نو بهارک کلر آچش بر نهالنندن!

ایب

﴿ حکایت [۱] ﴾

این حکایت شنو: که خطابی

تسکدستی، فقیر بیتابی

[۱] اکرم بك افنديك: «اولوم ايله اودونجي»
جنوایی منظومه مترجه لرندن فارسی به نقل ایدلشد.

از پریشانی دل و اندوه.
روزی آمد زجان خود بسته.
بار بکشد و بر زمین انداخت؛
دل خود یکدم از الم برداخت.
چون زرنج و زخستکی در ماند؛
ملك الموت را بزاری خواند:
پس بفرمان کرد کار جلیل
خویش بروی نمود عزرائیل.
گفت: هین! بازگو، چه میخواهی؟
نکنم در رضات کوتاهی.
گفت: رنجم بسی زمردن به،
پشته هیزم پشت بنه.

صمیم دانش

{ غزل }

لب کلاکون یار خنداندر
کوزلرم حسرتیله کریاندر

قامت دلرباسی نخل امل
رخ زیباسی ماه تاباندر

دهن دلفریبی آب حیات
هله دندانی در غلطاندر

حلقه زلفنه اسیر اوله لی
خاطریم دائما پریشاندر

درد دلسوز عشق دلبردن
دائما کارم آه و افغاندر

قلی یاقدی آتشین نسیم
سوز سینم سوزنده پنهاندر!

صمیم دانش

منجس

۱

دوشر وقتا که ماضیدن خیاله آتشین بریاد،
تحمسوز بر حسله یانار جان الم معتاد؛
قالوب حیرتقرا بر حزن ایچنده خاطر ناشاد،
قایار چشمانی دسته آغلار، ایلرم فریاد:
بکا فریاددر، کوز یاشلر مدر ایلین امداد!

۲

نهر ماضی؟ که وجدانم زبون اضطراب ایلر،
خیالم غرق ظلمت، خاطریم پرسوز و تاب ایلر!
نهر بر فکر غمپرورینه حالم خراب ایلر؟
بکا هر واقعه ایجاب درد یحساب ایلر!
بنم چکدکارم اولق نه ممکن قابل تعداد!

۳

همان روی جفادر کوردیکم بخت سیاهدم،
ایدر بدبختی عشقم تجلی هر نکاهدم،
اولوب سردی فرقت رونما فریاد و آهمدم،
طورر بیک عقده حسرت دل سودا پناهدم،
کلیر بریاندن افکارم ظلام یاس ایلر بر باد!

۴

کوکل رنجیده هجر والم، بی تاب محتدر،
خراب آباددر، مهجور عمران مسرتدر.
اگر چه حزن و شادی هپ نصیب آدیتدر،
بنم کوکلم فقط دائم غریق یاس و قسوتدر:
بنم کوکلمه یالک حزنه وار کویا که استعداد!

۵

بولوب غایت او محنتلر که وجدانده شدتکیر،
اولورمی زار کوکلم بر کون آیا قابل تبسیر؟
ویروب بر باشقه صورت بخت ناهموار مه تقدیر،
ایدرمی غمجه زار خاطر جانانه بر تاثیر
او محرق نغمه لکیم بلبل خامه قیلار ایجاد؟!

لطیف

